

det kan der ikke være nogen Tvivl om; den overtager altsaa ikke nogen vedvarende Forpligtelse derigennem, og hvis der danner sig en privat Forening i dette Øjemed, som anmoder om Støtte, svarer Sogneraadet: I skulle foreløbig faa denne Støtte, men vi ville ikke paatage os nogen vedvarende Forpligtelse, og i saa Fald falder Sogneraadets Forhold aldeles ikke ind under § 26 b, og jeg tror ikke, den ærede Minister kan nævne noget andet i § 26 eller i det hele taget i Loven af 1867, hvorpaa Nødvendigheden af Amsraadets Samtykke kan støttes. Det var den højtærede Ministers Hovedindvending. Han siger, at man ikke maa skyde Breche i de Bestemmelser om Amsraadets Competence, det vil sige, man maa ikke bryde det, der falder ind under § 26 b. eller andre Bestemmelser. Denne Indvending gør den højtærede Indenrigsminister samtidig med, at han varmt anbefaler Lovforslaget.

Den ærede Minister frygter dernæst for, at man skal komme ind paa en Glidbane, idet man begynder med at give gratis Mad til fattige Skolebørn og ender med at give gratis Mad til dem allesammen. Det tror jeg ikke, man behøver at frygte for; naar man kender vore Sogneraad, vil man vide, at de vistnok ville begrænse sig til det mindst mulige. Det er jo tværtimod saaledes, at man i det andet Ting har gjort den Indvending mod det foreliggende Forslag, at man, hvis det blev til Lov, vilde kunne benytte det til at lægge et Pres paa Sogneraadene. Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds udtalte jo ogsaa i Dag, at man vilde lægge et Tryk paa Sogneraadene. Det tvivler jeg ikke paa, det vil vistnok være nødvendigt for at faa en human og hygieinisk Skoleforanstaltning gennemført. Det vil være nødvendigt at lægge et Tryk paa mange Sogneraad. Vi have set, som jeg bemærkede før, at med Hensyn til andre Skoleforanstaltninger have Sogneraadene ikke været saa villige til at opfylde deres Forpligtelser, saaledes at baade Kultusministeriet og Forældrene have maattet udøve et Tryk paa dem. Jeg tror altsaa ikke, der er nogen Fare for, at de ville gaa for vidt, men selv om det virkelig endte med, at vi for samtlige Sogneskolers Vedkommende, i Forbindelse med en Mængde andre gode og smukke

Ting, som fremme Undervisningen, f. Eks. ordentlig Belysning, Varme, Renlighed, Ventilation, vedtog, at Børnene, som ere der i Middagstiden, skulle have en Ret varm Mad, saa vilde jeg ikke finde, at man var gaaet for vidt. Saa er først Folkeskolevæsenet blevet det, vi ønske, og den Undervisning, der vil blive given, vil være frugtbringende.

Mundberg: Som bekendt gaar Lovforslaget ikke ganske i samme Retning og ikke saa vidt, som Socialdemokratiet ønskede og havde indbragt Forslag om i Fjor, men da det foreliggende Forslag jo dog yder noget, vil jeg slutte mig til de ærede Medlemmer, der have givet det deres Anbefaling. Om Sagen i al Almindelighed skal jeg sige, at jeg vil haabe, at den Tid ikke ligger alt for fjern, da man vil forbavses over, at den danske Lovgivningsmagt i Slutningen af det 19de Aarhundrede var meget højtidelig og meget ængstelig stemt over for dette Lovforslag, der jo dog ikke tilsigter andet end eventuelt at mætte nogle Skolebørn. Jeg haaber, at den Tid ikke maa være ret fjern, da man ikke kan forstaa den Frygt, der her er udtalt af saa mange Medlemmer over for dette lille Forslag. Man skulde jo synes, at enhver maatte staa paa det Standpunkt at sige: de sultne Børn skulle mættes, men jeg kunde forstaa, at man samtidig sagde, at det kan omtvistet, paa hvilken Maade denne Opgave bedst løses, men det at tale om, at Samfundet skulde vælte over Ende, naar man ikke længere har sultne Skolebørn her i Landet, det er et Standpunkt, jeg ikke ret forstaar, at nogen kan indtage. Hvad er det da, man er bange for? Ja, der kommer stadig det frem, at man frygter for at tage Ansvarfølelsen fra Forældrene. Jeg er af den modsatte Anskuelse: jeg tror at ved at række en hjælpende Haand paa denne Maade eller i andre Tilfælde, hvor der maa siges at være Trang til Stede, hemmer man ikke Ansvarfølelsen, men fremmer den tværtimod. Jeg erindrer saaledes et Tilfælde fra en Kommuneovre i Jylland, hvor man havde en meget elendig Fattiggaard; saa blev der Tale om at købe en af de gode Gaarde og indrette den til Fattiggaard; det mødte betydelig Modstand, idet man